18/09/2020

Οι τρεις προϋποθέσεις για να ακολουθήσεις τον Χριστό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερβίων και Κοζάνης

Κυριακή μετά την ΄Υψωσιν (Μρκ. η΄ 34 – θ΄1)

«Αγαπητοί αδελφοί,

Αντίθετα με όσα κάνουν οι άρχοντες του κόσμου αυτού, που προκειμένου να προσελκύσουν οπαδούς υπόσχονται τιμές και απολαύσεις, ο Κύριος μας παραδίδει τις τρεις απαραίτητες προϋποθέσεις που πρέπει να έχει εκείνος που θέλει να τον ακολουθήσει. **Για να είναι λοιπόν κανείς σωστός χριστιανός και μαθητής του Κυρίου θα πρέπει πρώτα να απαρνηθεί τον εαυτό του, ύστερα να σηκώσει τον προσωπικό του σταυρό και να υπακούσει τις εντολές του**. Ο Χριστός δεν αναγκάζει και δεν υποχρεώνει κανέναν. Ζητάει όμως από τον καθένα μας, που θέλει όχι να λέγεται, αλλά να είναι πραγματικός χριστιανός και ελεύθερα να τον ακολουθήσει, συνέπεια, αποφασιστικότητα και ηρωισμό.

Το «απαρνησάσθω εαυτόν» ισοδυναμεί με νέκρωση πριν το θάνατο. Απαρνούμαι τον εαυτό μου σημαίνει ταπεινώνομαι για χάρη της αγάπης των άλλων. Χάνω για να κερδίσει ο άλλος. Στερούμαι για να πλουτίσει ο συνάνθρωπός μου. Αρνούμαι κάθετί που με χωρίζει από το Θεό μου. Αγωνίζομαι κατά των επιθυμιών της σαρκός. Γυρίζω την πλάτη μου στις πονηρές πράξεις. Νεκρώνω ότι με κρατάει δέσμιο με τη γη, π.χ. τον εγωισμό, και προσπαθώ να γίνω σωστό μέλος της Εκκλησίας. Και αυτό το όχι στον εαυτό μου προϋποθέτει δύναμη και αποφασιστικότητα. Πάνω όμως από τη δική μας δύναμη υπάρχει η Χάρη του Θεού, που μας δυναμώνει για να παλέψουμε κατά του διαβόλου.

«Ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ». Είναι βαρύς ο Σταυρός που επωμίζεται κάθε πιστό παιδί του Θεού. Είναι σαν το Σταυρό του Χριστού. Μετά όμως από τον πόνο της Σταυρώσεως υπάρχει η δόξα της αναστάσεως. Όπως ο Χριστός υπέφερε επάνω στον Σταυρό, έτσι υποφέρει κάθε πιστός καθώς σταυρώνεται κάθε μέρα για τη σωτηρία της ψυχής του.

Τις λεπτομέρειες της σταυρώσεώς μας θα τις δούμε στην καθημερινή μας ζωή. Όπως Εκείνος προδόθηκε από το μαθητή του, έτσι κι εμείς προδινόμαστε από αγαπημένους και έμπιστους ανθρώπους. Όπως ο Κύριος παράνομα δικάστηκε και κατακρίθηκε, έτσι κι εμείς καταδικαζόμαστε από τους ανθρώπους. Όπως Εκείνος περιφρονήθηκε, υβρίσθηκε, χλευάσθηκε, έτσι κι εμείς γινόμαστε στόχος των ειρωνειών και των ύβρεων των ανθρώπων της αμαρτίας. Κλήρος του πιστού είναι να πάθει ο,τι έπαθε Εκείνος.

Εκτός από τα πάθη που μας προκαλεί ο κόσμος, έχουμε και τα πάθη που μας προκαλεί ο ίδιος ο εαυτός μας. Είναι οι πονηροί λογισμοί και οι άτακτες επιθυμίες που σαν αγκάθια και καρφιά προκαλούν μεγάλη θλίψη στον αγωνιστή χριστιανό. Οι ασθένειες του σώματος δεν σηκώνονται χωρίς τη θεϊκή παρουσία.

«Και ακολουθείτω μοι». Η απάρνηση του εαυτού μας και η καθημερινή σταύρωσή μας ενώνει με τον Σωτήρα Χριστό. Εκείνος που κατόρθωσε να νεκρώσει τα πάθη του και να σταυρώσει τις επιθυμίες του χαριτώνεται από τον Θεό με τα δώρα του Παραδείσου. Η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη και όλα τα δώρα του Αγίου Πνεύματος γεμίζουν την ψυχή του και έτσι γίνεται δοχείο αγιασμένο του Θεού. Το «ακολουθείτω μοι» σημαίνει ότι πρέπει να υποτάξεις την επιθυμία της υπερβολής σ' εκείνο που μας υποδεικνύει ο Θεός.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο άρχοντας του κόσμου αυτού με απατηλές υποσχέσεις έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη πολλών ανθρώπων που τυφλά παραδόθηκαν στην εξουσία του κι έγιναν χωρίς να το καταλάβουν τραγικά θύματα μιάς ζωής χωρίς ελπίδα και χαρά, νούμερα μιάς μηχανής που κατεργάζεται την μαζοποίηση των προσώπων και την αιώνια συμφορά των ψυχών.

Σήμερα ο Χριστός μας υποδεικνύει δρόμο σωτηρίας. Είναι ο δρόμος που οδηγεί στον προσωπικό μας Γολγοθά, σκληρός και ανηφορικός δρόμος, μα σωτήριος. Στην πορεία του δρόμου αυτού θα κουρασθούμε και θα υποφέρουμε, ώσπου να φθάσουμε στο τέρμα, όπου μας περιμένει ο αγωνοθέτης Χριστός.

Ο Σταυρός του είναι ζωή και ανάσταση. Ο πόνος του φέρνει χαρά. Η νέκρωση φέρνει αιώνια ζωή. Αμήν!»

Κήρυγμα για την Κυριακή μετά την Ύψωση της Ιεράς Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης